Dosarul nr. 4r-3603/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24139101-02-4r-15092025 Judecător Renata POPESCU-BALTA

D E C I Z I E
în numele Legii

21 ianuarie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Eugeniu BEȘELEA
Judecători: Marcel POPESCU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către agentul constatator, executorul judecătoresc STOIAN Grigore, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.4-2967/2024 din 17 iulie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție nr.176-5915/2019 din 25.11.2024, în privința lui **CURUCI Serghei** în temeiul art.319 alin.(1) și art.319 alin.(2) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 05.12.2024 până la 17.07.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 15.09.2025 până la 21.01.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 04.12.2024, executorul judecătoresc STOIAN Grigore a înaintat în instanța de judecată un demers prin care a solicitat sancționarea lui CURUCI Serghei, născut la *****, IDNP *****, domiciliată r-nul *****, sat. *****, pentru comiterea contravenției prevăzute de art.319 alin.(1) și (2) Cod contravențional.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.4-2967/2024 din 17 iulie 2025,* a fost încetat procesul contravențional intentat în privința lui CURUCI Serghei, născut la *****, IDNP *****, domiciliat r-nul *****, sat. *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.319 alin.(1) și (2) Cod contravențional în legătură cu lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, agentul constatator STOIAN Grigore a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2967/2024 din 17 iulie*

2025, cu adoptarea unei noi soluții în vederea sancționării lui CURUCI Serghei pe semnele comiterii contravenției stipulate în art.319 alin.(1), și art.319 alin.(2) Cod contravențional.

În motivarea recursului agentul constatator a menționat că, Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-2967/2024 din 17 iulie 2025 este neîntemeiată, din considerentul că, instanța a dat doar o apreciere eronată a probelor prezentate la materialele cauzei contravenționale.

A invocat că în adresa Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) a parvenit demersul în privința contravenientului, privind atragerea la răspundere conform semnelor contravenției prevăzute la art.319 alin.(1) și art.319 alin.(2) Cod contravențional. Potrivit demersului şi procesului-verbal, executorul judecătoresc Grigore STOIAN a indicat că deține în executare documentul executoriu nr. 2-221/2019 din 09.07.2019 emis de Judecătoria *****, sediul Central, prin care s-a dispus încasarea de la CURUCI Serghei, născut la *****, IDNP *****, domiciliată r-nul *****, sat. ***** în beneficiul lui ÎCS „Easy Credit" SRL (c/f: *****, cu sediu în mun. Chișinău, str. Tighina, 49/4) datoria în sumă totală de 7191 lei. Prin încheieri, debitorul a fost obligat să execute obligația prevăzută în documentul executoriu, în termenul prevăzut de legislație, fiindu-i acordat în acest sens termen benevol de 15 zile, iar ca urmare ultimul nu a întreprins nimic şi nici nu a informat executorul judecătoresc despre acțiunile întreprinse. Odată cu intentarea documentului executoriu de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părților în procedura de executare, pentru a fi informate despre acțiunile întreprinse precum şi pentru a fi comunicate drepturile și obligațiile acestora. În urma măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri asigurătorii pe bunurile debitorului şi aplicate interdicții şi restricții la înstrăinarea acestora. Până în prezent un rezultat la toate acțiunile sus indicate nu s-a stabilit, dat fiind faptul că debitorul în mod direct se eschivează de la executarea hotărârii sus indicate, fiind absent la nenumăratele solicitări de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc. Prin acțiunile întreprinse, debitorul nefiind prezent la biroul executorului judecătorese deși scrisori în adresa acestuia au fost expediate şi nerecepționate, or aceste acțiuni denotă și intenția directă a debitorului de a nu executa doc/ex prin ce a renunțat la executare. În continuarea celor indicate debitorului i-a fost expediată citație contravențională de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc, prin care i s-a acordat şi termen pentru a prezenta careva acte ce confirmă acțiunile întreprinse.

Susține că instanța de judecată prin hotărârea emisă se contrazice cu circumstanțele cauzei, or pe de o parte se invocă' că procesul-verbal cu privire la constatarea contravenție este întocmit legal, iar pe de altă parte executorul judecătoresc nu ar fi dovedit intenția direct a făptuitorului. Astfel, instanța de judecată a constatat că la materialele cauzei contravenționale nu au fost anexate suficiente probe ce ar demonstra faptul că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile, însă care urma să le întreprindă nu a menționat, or instanța pe deoparte cunoaște şi alte modalități decât sunt indicate în legislație care urma să motiveze cele indicate, iar pe de altă parte instanța a încetat procesul pe principiul internei convingeri, care nici nu a luat în calcul termenul acordat prin citația înaintată.

Afirmă recurentul că instanța de judecată eronat a conchis că nu a fost comisă fapta contravențională, or nu s-a confirmat prin probe că făptuitorul nu execută intenționat sau se eschivează de la executarea hotărârii instanței**,** făcând trimitere la art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției**.** Or cu această soluție şi motivație nu este de acord, în speță instanței i-au fost administrate un șir de probe, prin care o asemenea abordare şi motivare formală nu poate fi reținută, necătînd la faptul că vinovăția făptuitorului a fost demonstrate pe deplin în coraport cu înscrisurile prezentate, sau instanța nu a găsit un alt motiv prin care să-şi argumenteze poziția.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate şi cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de agentul constatator, executorul judecătoresc STOIAN Grigore, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr.4-2967/2024 din 17 iulie 2025, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul şi menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a

Drepturilor Omului. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională*. În temeiul prevederilor art.10 Cod contravențional, *constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşita cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională*.

În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancţionează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu nr.176-5915/2019 din data de 25.11.2024, încheiat de către agentul constatator în persoana executorului judecătoresc Grigore STOIAN, în sarcina cet. CURUCI Serghei, s-a reținut săvârșirea contravențiilor prevăzute de art.319 alin.(1) şi (2) Cod contravențional, pe faptul că, având calitatea de debitor nu a executat cerințele executorului judecătoresc STOIAN Grigore, fiind înștiințat legal despre necesitatea prezentării nu s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc, precum și nu a comunicat executorului judecătoresc informațiile solicitate de acesta.

Potrivit procesului-verbal cu privire la constatarea contravenției nr.176-5915/2019 din data de 25.11.2024, executorul judecătoresc STOIAN Grigore a reținut în sarcina făptuitorului CURUCI Serghei, săvârșirea contravenției prevăzute de art.319 alin.(1) Cod contravențional, adică „*acțiunile (inacțiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau*

împiedică executarea documentului executoriu” și art.319 alin.(2) Cod contravențional „*neîndeplinirea obligației de către părțile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale*”.

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Așadar, Colegiul relevă că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție şi sancțiunea aplicată.

Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo.*

Conform art.375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Prin urmare, Colegiul penal reține că conform art.425 alin.(1), (2) și (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție,

procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. În așa fel se constată că învinuirea formulată de agentul constatator nu este una concretă, constituind nimic altceva decât o expunere abstractă şi formală a elementelor contravenției prevăzute de art.319 alin.(1) și art.319 alin.(2) Cod contravențional.

9. Analizând faptele constatate de către agentul constatator în persoana executorului judecătoresc, instanța de recurs reține că în sensul art.319 alin.(1) și (2) Cod contravențional, *obiectul juridic nemijlocit* al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept şi a altor organe de stat, iar *obiectul juridic special* îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată.

Colegiul penal constată că agentul constatator a imputat lui CURUCI Serghei în comiterea contravenției prevăzute de art.319 alin.(1) Cod contravențional – *acțiunile (inacțiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu*, și de art.319 alin.(2) Cod contravențional – *neîndeplinirea obligației de către părțile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum și necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale*.

Latura obiectivă a acestei contravenții se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacțiunea persoanei poate fi exprimată prin ne întreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerând că hotărârea nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenției imputate se realizează prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată şi dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței laturii subiective a contravenției, instanța de recurs reține că, răspunderea contravențională în temeiul art.319 alin.(1) și art.319 alin.(2) Cod contravențional, pentru neexecutarea obligațiilor prevăzute de Codul

de executare, trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

La caz, instanța de recurs reține că executorul judecătoresc, impută lui CURUCI Serghei comiterea a două contravenții separate ca componență: art.319 alin.(1) și art.319 alin.(2) Cod contravențional. Referitor la învinuirea adusă, instanța de judecată a stabilit mai multe carențe care nu pot fi puse la baza unei decizii de sancționare, acestea fiind următoarele. Apriori, fiecare din normele contravenționale incriminate art.319 alin.(1) și art.319 alin.(2), presupun a câte două modalități faptice în partea laturii obiective de comiterea a acestora.

Astfel, prin expunerea în procesul verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale, a acțiunilor întreprinse de către executorul judecătoresc pe marginea executării documentului executoriu în raport cu debitorul CURUCI Serghei, executorul judecătoresc Grigore STOIAN, în calitate de agent constatator, contrar prevederilor art.442 alin.(2) Cod contravențional, nu a individualizat în parte fiecare faptă ilicită incriminată. De altfel, din expunerea prezentată în procesul verbal, instanța de judecată nu poate să distingă circumstanțele faptice ce se încadrează separat în două componențe de contravenție separate.

10. Potrivit argumentelor indicate de către recurentul Grigore STOIAN în procesul verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale, cât și potrivit înscrisurilor anexate, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii, dar agentul constatator nu a întreprins toate măsurile concludente în vederea probării vinovăției contravenientului în baza a două componențe diferite incriminate: examinării corecte a cazului şi administrării de probe care ar fi stabilit existența sau lipsa încălcării legislației de către făptuitor, iar constatările agentului constatator s-au redus la niște fraze generale și nu a indicat anume ce acțiuni sau inacțiuni a întreprins contravenientul când a comis faptele imputate acestuia.

Instanța de recurs reține că, potrivit prevederilor art.23 alin.(1) Cod de executare, în cazul în care acțiunile (inacțiunile) cu elemente ale contravenției ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție, pe care îl înaintează spre examinare instanței de judecată. În cazul în care aceste acțiuni conțin elemente ale infracțiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală. În context se reține că potrivit Deciziei Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art.320 alin.(2) Cod penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), pct.28 prevede că *"practica judiciară demonstrează că atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție"*. Prin urmare, pentru a demonstra cu certitudine intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea cu rea-voință a persoanei de a purcede la executare.

Instanța de recurs constată că, în descrierea circumstanțelor cauzei și consecințelor lor juridice, agentul constatator nu a indicat ce acțiuni/inacțiuni anume a întreprins făptuitorul, pentru aceste componențe de contravenție. La fel, nu există nici o măsură legală întreprinsă în vederea a aducerii la cunoștința lui CURUCI Serghei a faptelor imputate, or, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție, acesta a fost întocmit în lipsa făptuitorului, fapt confirmat prin indicarea a unui martor, a cărui date sunt incomplete, nefiind indicate datele de identitate ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon), fiind indicat doar numele și IDNP-ul acesteia, ceea ce face imposibilă eventuala citare a acestuia spre audiere.

Astfel, Colegiul penal atestă că, în procesul de examinare a cauzei nu a fost stabilită vinovăția lui CURUCI Serghei sub formă de intenție de la neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, și de la neîndeplinirea obligației de către părțile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului sau necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale, or agentul constatator nu a individualizat faptele concrete ale debitorului care s-ar încadra în limitele învinuirii contravenționale formulate.

Colegiul penal menționează că, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui CURUCI Serghei instanța de recurs a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenție constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul in *dubio pro reo*. În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art.375 alin.(3) Cod contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Astfel, Colegiul penal reține că de către agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui CURUCI Serghei în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art.319 alin.(1) și art.319 alin.(2) Cod contravențional, or nu au fost administrate de către agentul constatator careva probe care ar permite instanței să deducă și pe cale de consecință, să constate și confirme, acțiunile (inacțiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu, precum și neîndeplinirea obligației de către părțile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale, indicate în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nr.176-5915/2019 din data de 25.11.2024 ceea ce determină caracterul

generic și imprecis al acuzațiilor aduse lui CURUCI Serghei în materie contravențională. Astfel, concluzia agentului constatator fiind unilaterală și lipsită de suport probatoriu în raport cu circumstanțele cauzei, contrar prevederilor art.5 alin.(1) și art.7 Cod contravențional.

11. Mai mult decât atât, Colegiul stabilește lipsa la materialele cauzei a căruiva înscris care ar confirma posibilitatea reală a cet. CURUCI Serghei de a executa hotărârea instanței de judecată, or, executorul judecătoresc Grigore STOIAN în momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitoarea a avut careva bunuri, dar intenționat le-a înstrăinat sau are bunuri care îi aparțin, dar nu sunt înregistrate pe numele ei, sau că aceasta ar activa în câmpul muncii și ar deține careva venituri, însă intenționat nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împiedică executarea documentului executoriu. La caz, instanța de recurs reține că potrivit circumstanțelor faptice, în situația în care la materialele cauzei contravenționale lipsește cu desăvârșire vreo probă precum că făptuitoarea dispune de careva bunuri sau venituri, însă în mod nejustificat refuză executarea hotărârii, fie se eschivează de la achitarea datoriei, fie nu îndeplinește cerințele executorului judecătoresc sau nu comunică schimbarea domiciliului debitorului, prin urmare, în speță, nu se identifică elementul esențial – intenția de eschivare sau neexecutare a hotărârii instanței de judecată, fiind astfel niște împrejurări care impun încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Instanța de recurs precizează că din materialele prezentate, la baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator – executorul judecătoresc Grigore STOIAN a pus în exclusivitate procesul verbal cu privire la contravenție. Prin urmare, analizând probele cercetate, Colegiul atestă că, nu a fost stabilit în acțiunile lui CURUCI Serghei, intenția acestuia privind comiterea intenționată a faptelor imputate, or lipsa unor motive nejustificative de neîndeplinire a cerințelor executorului judecătoresc într-un aspect sau de necomunicare a informațiilor solicitate în alt aspect, nu a fost dovedită prin probele anexate de agentul constatator.

La fel, se constată că executorul judecătoresc, în calitate de agent constatator, nu a anexat probe ce confirmă că CURUCI Serghei în general cunoaște despre pornirea procedurii de executare în privința sa, nefiind stabilit locul aflării debitorului cât și nefiind întreprinse acțiuni suplimentare pentru asigurarea prezenței acestuia la executorul judecătoresc, fie prin dispunerea aducerii silite sau anunțarea debitorului în căutare.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui CURUCI Serghei în comiterea contravențiilor prevăzute de art.319 alin.(1) și art.319 alin.(2) Cod contravențional, sunt nefondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale, nu poate temei de sancționare a persoanei.

12. Cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării recursului, Colegiul a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția lui CURUCI Serghei în comiterea contravenției prevăzute de art.319 alin.(1) art.319 alin.(2) Cod contravențional, în conjunctura în care, agentul constatator a stabilit în mod eronat pretinsa faptă contravențională, circumstanțe în care se remarcă lipsa dovezilor veridicității situației de fapt, reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul in *dubio pro reo.*

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franţei (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).*

Astfel, instanța de recurs remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art.7 Cod contravențional persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Tot în acest context, potrivit art.375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat sa dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Astfel, potrivit principiul caracterului personal al răspunderii contravenționale prevăzut la art.8 Cod contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție și numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională, instanța de judecată constată omisiunea agentului constatator de a stabili corect și obiectiv elementele constitutive ale contravenției și a încadra juridic fapta, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenitei în raport cu fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, prin probe pertinente și concludente și respectiv, ajunge la concluzia că este ilegal a trage persoana la răspundere contravențională în temeiul unui proces-verbal care constată în mod arbitrar fapta comisă și încadrarea acestei fapte în temeiul normei speciale din Codul contravențional.

Colegiul reține că este inadmisibilă și contrară inclusiv principiilor consacrate de Legea contravențională la articolele 5, 7 și 8, întocmirea unui proces verbal în lipsa unui suport probator suficient, care urmează a fi cercetat în mod obiectiv conform art.425 alin.(3) Cod contravențional, de către agentul constatator și care urmează să stea la baza formulării concluziei privind comiterea faptei în circumstanțe concrete, săvârșirea faptei de

către contravenient, întrunirea a faptei comise de contravenient a tuturor elementelor constitutive a componenței de contravenție în baza căreia a fost încadrată juridic fapta, cât și lipsa circumstanțelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, sau al răspunderii contravenționale.

13. Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, or lipsa unui suport probator suficient în sensul art.425 alin.(1), (3) și (5) Cod contravențional și art.442 alin.(1) Cod contravențional, impune persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, la examinarea cauzei în fond de instanța de judecată sau la exercitarea dreptului său de a contesta actul de constatare a faptei contravenționale și de aplicare a sancțiunii, să își probeze propria nevinovăție, prin prezentarea probelor, fapt care presupune efectiv, transferul sarcinii probațiunii de la partea acuzării, la partea apărării, situație care încalcă într-un mod inadmisibil principiul prezumției nevinovăției.

Prin urmare învinuirea formulată cet. CURUCI Serghei în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezintă a fi una incertă şi abstractă, fără indicarea circumstanțelor care au importanță fundamentală pentru stabilirea faptelor şi consecințelor juridice, cu indicarea greșită a indicilor contravenției imputate, nefiind clar care învinuire îi este adusă acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție. Or, la materialele cauzei, în vederea confirmării învinuirii, nu au fost anexate careva probe care ar dovedi comiterea de către CURUCI Serghei a contravenției prevăzute de art.319 alin.(1) și art.319 alin.(2) Cod contravențional, așa cum a fost formulată învinuire în procesul verbal cu privire la contravenție nr.176-5915/2019 din data de 25.11.2024.

Astfel în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar petiționarul respinge învinuirile aduse nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției. Or. potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

În final, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, Colegiul alăturat instanței de judecată conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravențional pornit în privința cet. CURUCI Serghei deoarece în acțiunile făptuitorului lipsesc elementele constitutive ale contravenției imputate, iar decizia de sancționare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, astfel încât susținerea învinuirii de către agentul

constatator poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăția adusă- nefiind obiectiv confirmată prin careva probe.

14. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate. Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.319 alin.(1) și art.319 alin.(2) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea încheierii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri. Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de agentul constatator, executorul judecătoresc STOIAN Grigore și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.4-2967/2024 din 17 iulie 2025*,* fără modificări.

15. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de agentul constatator, executorul judecătoresc STOIAN Grigore, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.4-2967/2024 din 17 iulie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție nr.176-5915/2019 din 25.11.2024, în privința lui **CURUCI Serghei** în temeiul art.319 alin.(1) și art.319 alin.(2) Cod contravențional, și menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Marcel POPESCU**

Vitalie BUDECI